

РЕШЕНИЕ

№ 34614

гр. София, 08.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **2154** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“, с ДДС номер: В., със седалище и адрес на управление в Германия, 51399 Буршайд, Индустрищрасе 20-30, чрез адв. Л. Т., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221025001761-091-001/20.10.2025 г., издаден от П. Г. Г. – началник на отдел, възложил ревизията и Ц. Г. Р. – ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ № П-22221025212380-003-001 от 13.11.2025 г., издаден от П. Г. Г., възложил ревизията и Ц. Г. Р., ръководител на ревизията, потвърдена с Решение № 28/12.01.2026 г. на заместник - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит на дружеството за данъчни периоди: м. 01.2025 г. и м. 02.2025 г., в общо в размер на 7 760,73 лева.

Жалбоподателят счита, че РА е издаден в нарушение на материалния закон, включително европейското ДДС законодателство, както и практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) и при съществено нарушение на производствените правила. Оспорват се изводите на ревизиращите свързани с отказаното право на приспадане на данъчен кредит на дружеството в размер на 7 760,73 лева, за ревизирания период януари - февруари 2024 г. Счита, че е налице нарушение на производствените правила, което нарушава и правото на Дружеството на защита, изразяващо се в това, че в Решението на ОДОП за първи път се излагат доводи, че закупените матрици от „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ не били свързани с последващи облагаеми доставки. По този начин решаващият орган за първи път в решението си въвежда нови мотиви, различни от изложените от

органите по приходите в издадения РА, които не са били предмет на ревизионното производство и спрямо които АДИЕНТ не е имало възможност да ангажира доказателства или да изрази становище. Според жалбоподателя подобно процесуално поведение съществено накърняване на правото на защита, тъй като Дружеството е лишено от възможността да участва пълноценно в административния процес и да упражни предоставените му от закона процесуални права.

На следващо място изразява несъгласие с аргументите на данъчните органи, че по доставката на матрици /тулове/ от посочения доставчик била част от една единна доставка от „УИЛЯМ ХЮЗ БЪЛГАРИЯ" ООД, включваща и произведени на матриците елементи. Според жалбоподателя ревизиращите органи достигат до неправилно заключение, че "сама по себе си матрицата не изпълнява функцията на самостоятелна доставка, т. е. не следва да се отделя от основната доставка - производство на авточасти". Твърди се, че оспорваният е чуждестранно юридическо лице, установено и действащо в Германия, което в България регистрирано единствено за целите на ЗДДС, като няма офиси, служители или управители в страната. „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ не отговаря на дефинициите за предприятие по смисъла на чл. 2 от Закона за счетоводството, в следствие на което няма задължение за водене на счетоводна отчетност съгласно българското законодателство. В съответствие със задълженията си по ЗДДС, АДИЕНТ ежесечно води регистри по чл. 124 от ЗДДС - дневник за покупките и дневник за продажбите, и подава в НАП справка-декларация по ЗДДС. За целите на отчетността по смисъла на ЗДДС посредством издаден ДДС номер, дружеството „Ърнст и Янг България" ЕООД съдейства на АДИЕНТ и извършва месечното подаване в електронния портал на НАП. Уточнява се, че дружеството – жалбоподател отговаря за покупката и продажбата на тулове (наричани още в практиката „матрици“, „инструменти“ и „нестандартно оборудване“), както и модификацията на инструментите. Инструментите, закупени от АДИЕНТ и продадени впоследствие на краен клиент, не се преместват или транспортират, тъй като трябва да останат на място при доставчика - в случая в помещенията на „УИЛЯМ ХЮЗ БЪЛГАРИЯ" ООД и „НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ" ЕООД, където са използвани за производство на автомобилни компоненти. Посочва, че АДИЕНТ закупува и впоследствие продава единствено матрици, но не и елементи или компоненти, произведени на/чрез матрицата и в случая дружеството извършва само една доставка и тя е само на собствеността върху матрица. Уточнява, че за всяка поръчка на тулове се изготвят и разменят между страните Споразумения за поръчка (Purchase Orders), които индивидуализират поръчаните от другата страна матрици и които в практиката имат характер именно на договор между страните. Счита, че цитираната от данъчните органи практика на ВАС и СЕС е неотнормирана към процесния случай относно доставките на АДИЕНТ, тъй като изложената от ревизиращите органи съдебна практика разглежда случаите на съпътстваща доставка - такава, при която се реализира доставка на тулове/матрици и на елементи, произведени чрез тях, като доставката е изкуствено разделяна на части, а не самостоятелна (независима) такава, т.е. наблюдава се превратно тълкуване на съдебната практика с цел потвърждаване на неправилния РА и отказ от възстановяване на сумите за ревизирания период по данъчния кредит. Предвид изложеното счита, че в случая фактическата обстановка не е такава, каквато е положената по цитираните дела на СЕС и ВАС. То не извършва към своите клиенти друга доставка, освен тази на собствеността върху закупените тулове/матрици. Позицията на СЕС счита, че когато дадено оборудване не е предназначено нито за да бъде произведена само една част или само една партида от части, нито за да бъде интегрирано в компонентите, а е предвидено, за да бъде използвано за серийното производство на тези части или компоненти, може да спомогне за доказването, че доставката на това оборудване не е толкова тясно свързана с конкретна доставка на части, че да трябва да се счита, че тя и тази конкретна доставка на части обективно образуват една-единствена

неделима икономическа доставка. Посочва, че според решението на СЕС реалното физическо транспортиране на стоките до друга държава членка е условие за прилагане на нулева ставка на ДДС третиране при вътреобщностна доставка. В разглеждания случай обаче тулингът остава на територията на България, поради което тази доставката не може да бъде квалифицирана като вътреобщностна доставка. В тази връзка се изтъква, че наличието на доставка на стока по смисъла на Директивата не се поставя под въпрос поради обстоятелството, че дадено лице е запазило владението върху съответната вещ, например, за да я използва самото то, както в случая с доставчиците на АДИЕНТ. По тези съображения се претендира, че за ДЗЛ е налице право на данъчен кредит за ревизирания период в общ размер на 7 760,73 лева, за покупки на тулове, доколкото закупените стоки са предмет на последващи доставки от „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ към клиентите му, и заключението на Ревизионния акт в противоположен смисъл е неправилно.

В заключение моли съда да отмени оспорения РА и претендира направените по делото разноски. В съдебно заседание, жалбата се поддържа от адв. Т. и адв. Щ.. Иска се отмяна на оспорения ревизионен акт, като издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Претендират се разноски по представен списък по чл. 80 ГПК и доказателства за реалното им заплащане.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, се представлява от юрк. И., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, като моли съда да я отхвърли по съображения, изложени в РА. Твърди, че не са налице сочените от жалбоподателя нарушения на процесуалните правила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд - София-град, трето отделение, 20-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на обжалвания в настоящото производство РА е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221025001761-020-001 от 15.04.2025 г., връчена на 22.04.2025 г. по електронен път. Сроктът на ревизията е удължен със ЗИЗВР № Р-22221025001761-020-002/19.06.2025 г. и № Р-22221025001761- 020-003/18.07.2025 г., издадени от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-404/27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С. /л. 37 от делото/, с които крайният срок за приключване на ревизионното производство е определен до 22.07.2025 г. Ревизията е с обхват определяне на задължения за ДДС на „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ за периода 01.12.2024 г. – 28.02.2025 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221025001761-092-001/03.09.2025 г. Срещу РД е подадено писмено възражение, което е разгледано като процесуално допустимо и преценено за неоснователно.

Ревизията приключва с оспорения в настоящото производство РА, връчен на 21.10.2025 г. по електронен път (л. 80-84 от делото).

За ревизирания период дружеството-жалбоподател е получател на тулове/ матрици от доставчиците „Уилям Хюз България“ ООД с ЕИК[ЕИК], „У. Х. Л.“ с ЕИК [ЕГН] и „НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК В., по 6 бр. фактури, които са и спорните в настоящото производство. С ревизионния акт, на основание чл. 69, ал. 2 и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, на данъчно задълженото лице /ДЗЛ/ е отказано право на приспадане на данъчен кредит по тези 6 бр. фактури издадени от:

„УИЛЯМ ХЮЗ БЪЛГАРИЯ“ ООД - в общ размер на 5 554, 55 лв., „У. Х. Л.“ - в размер на 1 955,83 лв. и „НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД - в размер на 250,35 лв. С РА за поправка на РА № П-22221025212380-003-001/13.11.2025 г., не е променен размерът отказания за приспадане данъчен кредит.

За да обоснове този резултат в хода на административното производство органите по приходите са установили, че „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ е чуждестранно лице, регистрирано в България, за целите на ДДС. Тъй като не отговаря на дефинициите за предприятие по ЗСч, то няма и задължение да води счетоводство в страната. Посочено е, че дружеството води само регистрите по ДДС (съгласно чл.2, т.7 от Закона за[^] счетоводството, & 1, т.9 от ДР на Закона за счетоводството и & 1, т.5 от ДР на ДОПК / в сила от 01.01.2016 г./) и единствено подава месечни справки декларации по ЗДДС, VIES-декларации и месечни отчетни регистри - „дневник покупки“ и „дневник продажби“. За целите на отчетността по ЗДДС в страната „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ използва услугите на „Ърнст и Янг България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Регистрите по ЗДДС на Дружеството се изготвят чрез счетоводния софтуер „А.“, разработен от Б. Софт Одитинг ООД с ЕИК[ЕИК]. В дружеството няма действащи трудови договори през ревизирания период. Представляващите дружеството са чуждестранни лица, които не се осигуряват на територията на страната. Извършваната дейност през ревизираните периоди се изразява в: Търговия с автомобилен инструментариум - доставка на инструменти и доставка на компоненти/детайли за автомобили. Освен това Дружеството обслужва групата АДИЕНТ като централна компания за инструменти (матрици/тулс) и отговаря за покупката и продажбата на инструменти, притежавани от клиента, както и за тяхната модификация. Инструментите, закупени от Дружеството и продадени на клиенти, не се преместват или транспортират, тъй като те остават на мястото, където са произведени компонентите. Дружеството не е включено в продажбата на компоненти, произведени с инструментите (матрици), за което то закупува самите матрици и същите остават на разположение на производителя.

За ревизираните периоди, органите по приходите установяват, че „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ е декларирано в дневника си за покупките 6 бр. фактури, както следва:

- 4 бр. фактури издадени от „Уилям Хюз България“ ООД - фактура с № [ЕГН] от 27.11.2024 г. /л. 160 от адм. преписка/ с ДО 1546,66 лв. и ДДС 312,93 лв.; фактура с № [ЕГН] от 29.11.2024 г. /л. 161 от адм. преписка/ с ДО 1760,25 лв. и ДДС 352,05 лв.; фактура с № [ЕГН] от 08.10.2024 г. /л. 159 от адм. преписка/ с ДО 13690,81 лв. и ДДС 2738,16 лв.; фактура с № [ЕГН] от 13.02.2025 г. /л. 162 от адм. преписка/ с ДО 10757,07 лв. и ДДС 2151,41 лв.;

- 1 бр. фактура издадена от „У. Х. Л.“ - фактура с № [ЕГН] от 30.07.2024 г. /л. 59 от адм. преписка/ с ДО 9779,15 лв. и ДДС 1955,83 лв.

- 1 бр. фактура издадена от „Наш Фелтс България“ ЕООД - фактура с № [ЕГН] от 28.11.2024 г. /л. 211 от адм. преписка/ с ДО 1251,73 лв. и ДДС 250,35 лв.

Към всяка от фактурите е приложен и съответната Заявка /Purchase O./ за поръчка на инструмент, както следва:

А. РО с № [ЕГН] към фактура 00000041239/27.11.2024 /л. 203-204/;

А. РО с № [ЕГН] към фактура [ЕГН]/29.11.2024 /л. 205-206/;

А. РО с № [ЕГН] към фактура [ЕГН]/08.10.2024 /л. 67-68/;

А. РО с № [ЕГН] към фактура [ЕГН]/15.02.2025 /л. 69-70/;

А. РО с № [ЕГН] към фактура [ЕГН]/30.07.2024 /л. 65-76/ и

А. РО с № [ЕГН] към фактура [ЕГН]/28.11.2024 /л. 207-208/.

Номерът на самата заявка е отразен във всяка фактура. Предмет на доставките по горепосочените фактури са инструменти/инструментариум (tool /tooling), свързани с автомобилната индустрия. В

ревизионното производство е установено, че дружество-жалбоподател закупува стоките от доставчиците и става собственик на същите, но самите матриците/инструментариума не напускат територията на България. Съгласно представените писмени обяснения е декларирано, че фактурите от доставчиците отразяват покупки на тулове/матрици/инструментариум. Матриците се използват като шаблони за изработката на компоненти за автомобили. Закупените матрици не се преместват или транспортират, а остават на място в обекта на доставчиците, който е Индустриална зона Р., С., П.. „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ със своя български номер не участва в доставката на компоненти, изработени по матриците, закупени от доставчиците. Същите продават изработените посредством матриците компоненти, на дружества, които са от групата на Адиент.

В хода на ревизионната производства на основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица, в т.ч. на:

„УИЛЯМ ХЮЗ БЪЛГАРИЯ" ООД с ЕИК[ЕИК] - доставчик на ревизираното лице. Изготвен е протокол /ПИНП/ № П-32003225087957-141-001/ 04.06.2025 г.

„УИЛЯМ ХЮЗ ЛИМИТЕД" ООД с ЕИК [ЕГН] - чуждестранно нефизическо лице. Изготвен е протокол /ПИНП/ № П-22221025140170-141-001 /01.08.2025 г.

„НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ" ООД с ЕИК[ЕИК] - доставчик на ревизираното лице. Изготвен е протокол /ПИНП/ № П-32003225087957-141-001/ 01.08.2025 г.

От страна на дружеството „НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ" ООД с ЕИК[ЕИК] са представени следните документи: фактура с № 00011971 /28.11.2024 с предмет „Tooling 6766398 DD/VW316 - 2 бр. по 320 евро всяка и обща стойност на фактурата 640 евро и ДДС 128 евро; счетоводен регистър за осчетоводяване на фактурата; поръчка с № [ЕГН] от 11.11.2024 г. от „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ на НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ ЕООД, на която е вписано, че се заявява изработката на tooling сер № 6766398/vw316РА - 2 бр. на стойност 320 евро всяка; договор от 21.06.2019 г. сключен между „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ и „Наш Фелтс България“ ЕООД, с предмет споразумение за прехвърляне на собственост на оборудване, със същите серийни номера като във фактурата; фактура от предходен доставчик „МЕГАДЕН БЪЛГАРИЯ" ООД с ЕИК[ЕИК] с №000000302/02.12.2024 г. с данъчна основа — 694,58 лв. и ДДС - 138 лв. № с предмет „изработка на режещ инструмент с № 6766398-АА-231024“ 2 бр. всеки на стойност 347,29 лв. В предоставения договор от 21.06.2019 г. са уговорени условията, че собствеността на инструментариума се прехвърля на АДИЕНТ, но същият остава да се ползва в производствената база на НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ ЕООД, за производството на компоненти, които „НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ" ЕООД продава. Не са представени изисканите писмени обяснения и документи за разплащане с предходния доставчик, нито договор, поръчка или приемо-предавателен протокол за предаването на инструментите.

От страна на дружеството „УИЛЯМ ХЮЗ БЪЛГАРИЯ" ООД с ЕИК[ЕИК] са представени фактури №[ЕГН]/08.10.2024 г. с данъчна основа - 7000,00 евро и ДДС - 1400,00 евро №[ЕИК]/27.11.2024 с ДО 800 евро и ДДС 160 евро;[ЕИК]/29.11.2024 с ДО 900 евро и ДДС 180 евро; фактура с №[ЕИК]/13.02.2025 г. с ДО 5500 евро и ДДС 1100 евро, с основание „tools" Съгласно предоставените писмени обяснения „Уилям Хюз България" ООД е със седалище и адрес на управление: област П., [община], [населено място], Индустриална Зона—Р.. Основният предмет на дейност е производство на изделия от тел, които са пружини за седалки; педали, рамки за седалки. Производствените халета се намират в индустриална Зона Р., които са собственост на дружеството. Дружеството осъществява своята дейност със собствени и наети активи - машини, както и едно хале, който се намират в производствените халета на фирмата. Договорите за наетите активи са предоставени при предходните проверки. Съхранението на

материалните запаси е също на тази територия. Поисканата Фактура е за матрица, която матрица е останала в база на дружеството за да може да се произвеждат детайли, необходим на А. FOAM P.. По данни от ИС Контрол, горепосочените фактури, са включени в дневниците за продажби на дружеството "У. Х. България" в месеците в които са издадени.

От страна на дружеството „УИЛЯМ ХЮЗ ЛИМИТЕД" ООД с ЕИК [ЕГН] е представена фактура № [ЕГН]/31.01.2024 издадена на „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“, с данъчна основа - 5000,00 евро и ДДС - 1000,00 евро с основание „tooling seats series tooling part 5639453“. Съгласно предоставените писмени обяснения „У. Х. Л." е декларирало, че дружеството няма седалище в България. Регистрацията му е само за целите на ДДС. Дружеството е регистрирано във Великобритания. Основният предмет на дейност на дружеството е производство и търговия с изделия от тел, които са пружини за седалки, педали, рамки за седалки. Стоките се закупуват от „Уилям Хюз България“ ЕООД, директно се вдигат на базата на доставчика и заминават към съответния клиент на територията на ЕС. Пункта на доставка и разтоварване е посочен в СМР и в покупните фактури. Дружеството не разполага с налични офиси и търговски обекти на територията на Република България. Декларирано е че поисканата Фактура е за матрица, която е останала в база на „Уилям Хюз България“ ООД, за да може да се произвеждат детайли, необходими на „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО“. Посочено е че оригиналите на документите и търговската документация се намират във Великобритания. Копие на покупни и продажни фактури има и в „Банд - Консултация и управление" ООД, но няма договори. Относно воденето на счетоводна отчетност и принципа на упълномощаване и представляване — счетоводната отчетност се води от фирма „Банд - Консултации и управление" ООД, въз основа на пълномощно. След анализ на всички събрани в хода на производството доказателства органите по приходи са приели за установено, че матриците/инструментариума не напускат територията на предприятието, в които са произведени: от У. Х. БЪЛГАРИЯ ЕООД и НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ ЕООД. С тях те произвеждат съответните авточасти, който се продават в групата от дружества в ЕС. Като извод е направен, че сама по себе си всяка една матрицата не изпълнява функцията на самостоятелна доставка и не следва да се отделя от основната доставка. Доставката на матрица е част от една доставка, която обхваща и доставката на елементи, независимо че тези две доставки са разделени в групата на дружество, което придобива само матрицата, и на друго дружество, което придобива само елементите. Доставките на матрица и доставките на елементи не могат да бъдат разделяни, поради обстоятелството, че са взаимно свързани и едната няма икономически смисъл без другата, т.е. самото производство на матрица няма смисъл, ако с нея не се произвеждат точно определени по стандарт и спецификация на матрицата елементи. Матрицата е изработвана с цел да се произвеждат съответни елементи, които ще бъдат предмет на продажба от производителите, т.е. самата матрица не се произвежда без самата тя да е основата, върху която ще се изгражда производството на части.

След анализ на практиката на ВАС и СЕС ревизиращият орган приема, че в случая се обособяват две вериги от доставка, като първата представлява поръчката на инструменталното оборудване от ревизираното дружество, част от групата, последвано от прехвърляне на друго дружество от същата група, след като придобиването му от българските производители У. Х. БЪЛГАРИЯ ЕООД и НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ като при двете доставки се начислява 20% ДДС върху стойността на инструменталната екипировка. Чрез инструменталното оборудване У. Х. БЪЛГАРИЯ ЕООД и НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ изработват съответните елементи и издават фактура за тяхната продажба на друго дружество от групата. Според органите по приходите тези обстоятелства водят до извода за преднамерено разделяне на иначе единна доставка. Обосновава се извода, че отделното функциониране на инструмента с отделна цена от серийно произвежданите

компоненти и договаряне, то на междина сделка по прехвърляне на собствеността не може да бъде основание за разделяне на доставката съответно за различно данъчно третиране на двете. Според приходните органи чрез изкуственото раздробяване и разединяване на отделните доставки се нарушава функционалността на системата на ДДС и принципа на неутралност на данъка

С оглед изложеното органите по приходи са приели, че ревизираното лице на практика не извършва доставка на стоки към клиенти от ЕС, поради което не следва да се признае и правото на данъчен кредит на ревизираното лице. Във връзка с неизпълнение на условията визирани в чл. 69, ал. 2 и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка за ревизираното лице не възниква правото на данъчен кредит по фактури издадени от „Уилям Хюз България“ ООД в общ размер на 5 554,55 лева, от „У. Х. Л.“ в размер на 1 955,83 лв.; от НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ ЕООД в размер на 250,35 лв.

Установените различия с декларираните от лицето данни по периоди, са както следва:

За данъчен период от 01.01.2025 г. до 31.01.2025 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх.№ 22105890224/13.03.2025. в срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за възстановяване в размер на 2 620,81 лева. Установен резултат след ревизията - нулев резултат за периода.

За данъчен период от 01.02.2025 г. до 28.02.2025 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх.№ 22105890224/13.03.2025г. в срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за възстановяване в размер на 5 139,92 лева. Установен резултат след ревизията - нулев резултат за периода

С Решение № 28 от 12.01.2026 г. на заместник-директора на Дирекция "ОДОП" [населено място] при ЦУ на НАП /оправомощен съгласно заповед № ЗЦУ-ОПР -16/09.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, заповед № 3-ЦУ-30-21 от 08.01.2026 г. на изпълнителния директор на НАП /л. 35/ и Заповед № 149/06.01.2026 г. на изпълнителния директор на НАП, с която на Е. С. П. /директор на Дирекция "ОДОП" – С./ е разрешен един ден отпуск считано от 12.01.2026 г. до 12.01.2026 г. включително /л. 150/ е потвърден оспореният РА. Решаващият административен орган е счел за неоснователни възраженията на дружеството. Въз основа на практиката на ВАС и СЕС е приел за лишено от всякаква икономическа логика придобиването на матрици, които по никакъв начин не участват в извършваните от лицето последващи доставки, в т.ч. и продажба на инструментите. Счита, че се касае за покупка на оборудване, което по никакъв начин не е част от икономическа дейност на дружеството. Посочва, че не без значение е и фактът, че липсва каквато и да било насрещна престация от производителите, във връзка с експлоатацията на чужди инструменти, за които дори не е уговорен срок на ползване и условия за достъп до тях на собственика /жалбоподателя/, т.е. безвъзмездно ползване на оборудване от страна на доставчика за производство на компонентите. Според решаващият орган купувачът - ревизираното лице е формален собственик, а нестандартното оборудване се ползва реално от доставчика за производството на крайните изделия без насрещна престация. В тази връзка е решаващият орган е приел, че е налице и ограничение за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит, които са регламентирани в чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС - правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

С решението на решаващия орган е прието, че правото на приспадане на данъчен кредит е в пряка зависимост от извършваните от лицето доставки, за които се използват получените стоки и/или услуги. От жалбоподателя не е уточнено при какви условия следва да бъде извършена продажба

на матриците, предвид факта, че самият той няма физически достъп до тях, не ги използва в дейността, нито има информация за подадените заявки за производство на части с тях, количества и срокове за изпълнение на доставките.

В случая според решаващия орган с издаването на фактура, без да е възникнало данъчно събитие и без да е извършено плащане /за част от доставките/ се създават предпоставки за ползване на данъчен кредит без основание от посочения във фактурата получател.

В решението е посочено, че правото на данъчен кредит не е безспорно изначално установено право, а наличието му - като положителен факт, подлежи на доказване и то от лицето, което заявява претенцията да се ползва от него. В заключение решаващият орган е приел, че наличието на доставка е обективен факт, за реализирането на който следва да е налице установеност за това кой, къде и какво е доставил, като тези обстоятелства следва да са известни както на доставчика, така и на получателя – жалбоподателя, като в конкретния случай „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ не се е справил с доказване на реални покупки, във връзка с които претендира права.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активнoleгитимирано /ревизираното/ лице, до компетентен съд и след изчерпване на процедурата по административното оспорване на РА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като изследва дали същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК е предвидено РА да се издава от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията. В Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016г. по т. д. № 10/2016г. на ВАС изрично е прието, че „за да е налице валидно издаден РА в общата хипотеза на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, последният следва да е издаден съвместно от две лица: 1. от органа, имащ качеството на „възложил ревизията“, определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция и 2. от орган по приходите, определен за ръководител на ревизията със заповедта за възлагането на същата. Единият е определен по силата на закона и заповедта на териториалния директор чл. 112, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 119, ал. 2 ДОПК, а другият - от първия, въз основа на заповедта за възлагане на ревизия чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК.

В случая ЗВР и двете ЗИЗВР са издадени от П. Г. Г., на длъжност началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-404 от 27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С., т. 13 /л. 37-38/. РА и РАПРА са издадени от приходни органи на ТД на НАП С. – П. Г. Г. – началник на отдел, възложил ревизията и Ц. Г. Р. – ръководител на ревизията.

Ревизионният акт, РАПРА, РД, както и издадените в хода на производството заповеди (ЗВР и ЗИЗВР), са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание. В РА са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви, предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива

съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС.

По силата на чл. 152, ал. 2 ДОПК, решаващ орган при обжалване на РА е съответният директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при централното управление на Националната агенция за приходите. В случая решението е издадено от заместник-директорът на дирекция „ОДОП“ – Д. Х. К., оправомощен съгласно заповед № ЗЦУ-ОПР -16/09.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, заповед № ЗЦУ-30-21 от 08.01.2026 г. на изпълнителния директор на НАП /л. 35/ и допълнително представена и приета по делото Заповед № 149/06.01.2026 г. на изпълнителния директор на НАП, с която на Е. С. П. /директор на Дирекция "ОДОП" – С.. С оглед на което, съдът приема, че Решение № 28 от 12.01.2026 г. също е издадено от компетентен орган

В административното производство не са допуснати нарушения на производствените правила. РД и РА са издадени в сроковете съответно по чл. 117, ал. 1 от ДОПК РА и по чл. 119, ал. 2 ДОПК. Извършените процесуални действия и събраните в хода на административното производство доказателства са подробно описани в РД и РА и не следва да бъдат преповтаряни в настоящото решение.

Относно материалната законосъобразност на РА:

Правният спор по делото се свежда до законосъобразността на РА в частта му, с която на основание чл. 69, ал. 2 и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, на ДЗЛ е отказано право на приспадане на данъчен кредит по 4 фактури издадени от „УИЛЯМ ХЮЗ БЪЛГАРИЯ" ООД - в общ размер на 5 554, 55 лв., 1 фактура издадена от „У. Х. Л." - в размер на 1 955,83 лв. и 1 фактура издадена от „НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ" ЕООД - в размер на 250,35 лв. С РА за поправка на РА № П-22221025212380-003-001/13.11.2025 г., не е променен размерът отказания за приспадане данъчен кредит.

Правото на приспадане на данъчен кредит е определено в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка.

Правото на приспадане на данъчен кредит е определено в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Следователно, правото на приспадане на данъчен кредит във всеки случай предполага наличието на осъществена доставка на стоки или услуги. Освен това чл. 68, ал. 1 от ЗДДС предполага правото на приспадане на данъчен кредит за получени от лицето стоки или услуги по облагаема доставка. Облагаема доставка съгласно чл. 12, ал. 1 ЗДДС е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 от ЗДДС следва да е изпълнено някое от условията посочени в чл. 71 от ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит, винаги трябва да се държи сметка за това дали е облагаема доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 или чл. 9 от ЗДДС и след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл. 71 от ЗДДС.

По делото не е спорно и това се установява от събраните в хода на ревизията доказателства, че е изпълнено условието по чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчни документи /фактури/ от страна на жалбоподателя, издадени от доставчика „Уилям Хюз България"

ООД, „У. Х. Л.“ и „НАШ ФЕЛТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. За да се изследва въпроса и дали е налице облагаема доставка на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, следва да се обсъди какви са спецификите на т. нар. "tooling" /тулинг/, участието му в производствения процес на определени елементи или компоненти и да се извърши преценка дали доставката "тулинг" представлява самостоятелна доставка на стоки.

Според член 4, буква б) от Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка, във връзка с член 138, параграф 1 и член 171 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива (ЕС) 2018/1910 на Съвета от 4 декември 2018 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска да бъде отказано възстановяването на данъка върху добавената стойност, начислен по доставка на оборудване, която е извършена на данъчнозадължено лице, установено в държава членка, различна от държавата членка на покупка на тази стока, когато посоченото оборудване физически не е напускало територията на държавата членка на неговия доставчик, освен ако с оглед на всички обстоятелства, които характеризират съответните сделки, тази доставка трябва да се счита за част от една-единствена неделима икономическа доставка или за съпътстваща основната доставка, която се състои от вътреобщностни доставки на стоки, произведени с това оборудване и предназначени за това данъчнозадължено лице.

В настоящия случай следва да се съобрази решение от 23.10.2025 г. по дело C-234/2024 г. на Съда на Европейския съюз (СЕС), с което е отговорено на въпроса: Налице ли е право на възстановяване по реда на Директива 2008/9 на платения ДДС, заявено от получател по доставка на оборудване (tooling), когато предметът на доставката не е напускал територията на държавата - членка на доставчика и доставката на tooling изкуствено е разделена от вътреобщностните доставки на стоки със същия получател, произведени с това оборудване?

Според т. 53 от мотивите на Решение от 23.10.2025 г. по дело C-234/2024 г. на СЕС, съгласно постоянната съдебна практика следва да се приеме, че е налице единна доставка, когато два или повече елемента или действия, доставени от данъчнозадълженото лице на клиента, са толкова тясно свързани, че обективно образуват една-единствена неделима икономическа доставка, чието разделяне на части би било изкуствено (решения от 27 октомври 2005 г., Levob V. и OV B., C-41/04, EU: C: 2005: 649, т. 22, и от 17 октомври 2024 г., D. Charging Solutions, C-60/23, EU: C: 2024: 896, т. 47 и цитираната съдебна практика). Обстоятелството, че няколко доставки на идентични стоки, са извършени между едни и същи дружества, не е достатъчно, за да се приеме, че тези доставки трябва сами по себе си и независимо от доставката на процесното оборудване да се разглеждат като единна сделка. Всъщност, идентичността на предмета на тези доставки не означава автоматично, че те обективно образуват една-единствена неделима икономическа доставка, чието разделяне би било изкуствено. (т. 57 от мотивите на решението на СЕС).

В хода на съдебното производство бяха представени и приети по делото фактура № [ЕГН] от 07.10.2025 г. издадена от дружеството-жалбоподател към Scania CV AB (publ) I. /л. 18/ и фактура № [ЕГН] от 25.02.2026 г. издадена от дружеството-жалбоподател към M.-B. Manufacturing H. Kft. /л. 143/, от което е видно, че за доставката на процесните матрици са издадени отделни фактури различни от тези издадени към клиенти на РЛ. Съгласно практиката на СЕС, ако клиентът иска да закупи отделни услуги, за извършената сделка следва да се счита, че включва независими услуги, дори този клиент да е платил обща цена (вж. в този смисъл решение от 25 февруари 1999 г., CPP, C-349/96, EU: C: 1999: 93, т. 31 и 32). По аргумент на по-силното

основание, когато за доставките е платено поотделно, макар сам по себе си да не е определящ, този фактор (вж. в този смисъл решение от 26 май 2016 г., N. Exhibition Centre, C-130/15, EU: C: 2016: 357, т. 21) е довод съответните доставки да бъдат квалифицирани като независими доставки.

С оглед разясненията по тълкуването и прилагане на Съюзното право в мотивите на Решението на СЕС, настоящият състав намира незаконосъобразен изводът на ревизиращите, че процесната доставка е съпътстваща, съответно неправилно е приел, че за получателя в случая РЛ не е налице право на приспадане на данъчен кредит.

Не се споделят и изводите на ревизиращите възприети и от решаващия административен орган, че процесните доставки са изкуствено разделени. В случая следва да бъде отчетено, че липсват твърдения, а и доказателства, че ревизираното дружество-получател по доставките се опитва да получи неоправдано данъчно предимство /арг. т. 63 от решението на СЕС/. Съдът на ЕС по същество припомня, че този елемент е от съществено значение за квалифицирането на доставките като сделки, които са били изкуствено разделени. Фактът, че дадено оборудване не е предназначено нито за да бъде произведена само една част или само една партида от части, нито за да бъде интегрирано в компонентите, а е предвидено, за да бъде използвано за серийното производство на тези части или компоненти, обосновава извод, че доставката на това оборудване не е толкова тясно свързана с конкретна доставка на части, че да трябва да се счита, че тя и тази конкретна доставка на части обективно образуват една-единствена неделима икономическа доставка. Ако за клиента всяка от тези доставки има своя собствена функция или цел, не е възможно едната доставка да бъде квалифицирана като съпътстваща другата. В случая доставката на процесното оборудване е цел сама по себе си за получателя и следователно тя не би трябвало да се счита за съпътстваща доставката на части, произведени с това оборудване, която има друга цел.

Не е спорно по делото, че оборудването ще се използва през целия цикъл на производство на стоките, произвеждани с него, което е и причината то да бъде предоставено на разположение на производителите. Следователно доставката на такова оборудване има своя собствена цел спрямо различните доставки на компонентите, така че не може да се смята за съпътстваща тези доставки. В случая фактурирания инструментариум представлява самостоятелна доставка, отделно уговорена между страните, която има собствена икономическа логика съобразно предписанията на т. 63 от Решение от 25 октомври 2025 г. по дело C-234/24 на СЕС, като не се установява, а и не се твърди, същата да цели набавяне на данъчно предимство в полза на ревизирувания субект.

Процесните доставки, освен собствена икономическа логика, имат безспорна стопанска изгода за получателя, в съответствие с посоченото в т. 66 от решение на СЕС по дело C-234/24, според което покупката на оборудване, което е необходимо за производството на стоки и е предоставено на разположение на доставчика на тези стоки, дава на придобиващото го лице сигурност, благодарение на която това лице подсигурява позицията си спрямо доставчика, по-специално при неплатежоспособност на доставчика, или пък позволява на придобиващото лице да прехвърли или да премести това оборудване, ако производственият процес го налага, такова обстоятелство е силна индиция, че доставката на посоченото оборудване е цел сама по себе си за последното лице и че следователно тя не би трябвало да се счита за съпътстваща доставката на части, произведени с това оборудване, която има друга цел". Доставката на такова оборудване има своя собствена цел спрямо различните доставки на компонентите, така че не може да се смята за съпътстваща тези доставки (т. 67 от цитираното решение на СЕС).

Предвид изложеното, доставката на процесното оборудване следва да се квалифицира като независима спрямо доставките на произведените с него детайли. Доколкото собствеността върху

матриците се прехвърля на територията на България, то е налице облагаема доставка с място на изпълнение на територията на страната и приложимата ставка на данъка следва да е 20%. В този смисъл е и практиката на ВАС по адм. д. № 8791/2023 г., адм. дело № 9410/2024 г., както и Разяснение № 96-00-110 от 26.05.2023 г. на НАП относно третиране по ЗДДС на доставка на инструментална екипировка. В случая за получателя по процесните 6 броя фактури за доставка ще е налице право на приспадане на ДК в размер на 7 760.73 лева. Предвид изложеното, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а оспореният РА, като постановен при неправилно приложение на материалния закон, следва да се отмени.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски е основателна, поради което НАП следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“ сторените по делото разноски в общ размер на 1122,76 евро, от които: 25,56 евро - внесена държавна такса и 1097,20 евро - договорено и платено адвокатско възнаграждение, за които по делото са представени платежни документи за реално плащане.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 20-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221025001761-091-001/20.10.2025 г., издаден от П. Г. Г. – началник на отдел, възложил ревизията и Ц. Г. Р. – ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ № П-22221025212380-003-001 от 13.11.2025 г., издаден от П. Г. Г., възложил ревизията и Ц. Г. Р., ръководител на ревизията, потвърдена с Решение № 28/12.01.2026 г. на заместник - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит на дружеството за данъчни периоди: м. 01.2025 г. и м. 02.2025 г., в общо в размер на 7 760,73 лева.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „Адиент Интериърс Л. ЕНД КО КГ“, с ДДС номер: В., със седалище и адрес на управление в Германия, 51399 Буршайд, Индустрищрасе 20-30, сторени в настоящото производство разноски в размер на 1122,76 (хиляда сто двадесет и две евро и седемдесет и шест евроцента) евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му, пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: